

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2025/539

z dnia 18 marca 2025 r.

upoważniająca Estonię do zastosowania środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) oraz art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE określają prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego w związku z dostawą towarów lub świadczeniem usług wykorzystywanych przez podatnika do celów jego opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy zawiera wymóg rozliczania się z VAT w przypadku użycia składników majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (2) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2021/1998 ⁽²⁾ upoważniono Estonię, do dnia 31 grudnia 2024 r., do ograniczenia do 50 % prawa do odliczenia VAT naliczonego w związku z wydatkami dotyczącymi samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jeżeli wydatki te obejmują zakup, leasing, nabycie wewnątrzwspólnotowe lub przywóz samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jak również wydatki związane z konserwacją i naprawą takich samochodów oraz z zakupem paliwa do takich samochodów. Upoważniono Estonię również do tego, by nie uznawała wykorzystywania samochodu osobowego wchodzącego w skład aktywów przedsiębiorstwa podatnika do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej za świadczenie usług za wynagrodzeniem, jeśli samochód ten został objęty ograniczeniem dopuszczonym na mocy art. 1 tej decyzji wykonawczej (upoważnienie zwane dalej „środkiem szczególnym”).
- (3) Pismem, które wpłynęło do Komisji w dniu 28 marca 2024 r., Estonia wystąpiła z wnioskiem do Komisji o upoważnienie – zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE – do dalszego stosowania środka szczególnego (zwanym dalej „wnioskiem”). Pismem z dnia 3 kwietnia 2024 r. Komisja zwróciła się o udzielenie dodatkowych informacji. Estonia udzieliła odpowiedzi w dniu 28 czerwca 2024 r. Pismem z dnia 28 sierpnia 2024 r. Komisja zwróciła się o dalsze wyjaśnienia, które Estonia przedstawiła w piśmie zarejestrowanym przez Komisję w dniu 24 września 2024 r.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 17 października 2024 r. Komisja przekazała wniosek pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 18 października 2024 r. Komisja zawiadomiła Estonię, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Zgodnie z art. 4 decyzji wykonawczej (UE) 2021/1998 Estonia przedłożyła – wraz z wnioskiem – sprawozdanie zawierające przegląd stawki procentowej określonej w odniesieniu do ograniczenia prawa do odliczenia VAT, o którym mowa w art. 1 tej decyzji wykonawczej. Na podstawie dostępnych obecnie informacji, a mianowicie doświadczeń z kontroli podatkowej oraz danych statystycznych dotyczących wykorzystywania samochodów osobowych do celów prywatnych, Estonia twierdzi, że ograniczenie na poziomie 50 % jest nadal uzasadnione i odpowiednie.
- (6) Biorąc pod uwagę, że środek szczególny, do którego stosowania Estonia została upoważniona na mocy decyzji wykonawczej (UE) 2021/1998, wpłynął pozytywnie na obciążenie administracyjne podatników i organów podatkowych przez uproszczenie poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji, Komisja uważa, że należy uwzględnić wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/1998 z dnia 15 listopada 2021 r. upoważniająca Estonię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 408 z 17.11.2021, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1998/oj).

- (7) Stosowanie środka szczególnego powinno być ograniczone do czasu potrzebnego do oceny jego skuteczności oraz adekwatności stawki procentowej ograniczenia. Należy zatem upoważnić Estonię do stosowania środka szczególnego do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (8) Środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonych celów, tj. uproszczenia procedury poboru VAT i zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania, ponieważ jest on ograniczony w czasie i ma ograniczony zakres. Ponadto środek szczególny nie stwarza niebezpieczeństwa, że oszustwa przeniosą się do innych sektorów lub do innych państw członkowskich.
- (9) W przypadku gdyby Estonia uznała, że konieczne jest przedłużenie obowiązywania środka szczególnego na okres po 2027 r., powinna przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie do dnia 31 marca 2027 r. Do wniosku tego powinno być dołączone sprawozdanie ze stosowania środka szczególnego, w tym przegląd stosowanej stawki procentowej ograniczenia.
- (10) Środek szczególny wpłynie jedynie w nieznacznym stopniu na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie mieć negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (11) Aby zapewnić osiągnięcie celów środka szczególnego, w tym jego nieprzerwane stosowanie, oraz aby zapewnić pewność prawa w odniesieniu do okresu rozliczeniowego, należy udzielić upoważnienia do stosowania środka szczególnego ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2025 r. Ponieważ Estonia wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka szczególnego w dniu 28 marca 2024 r. i w dalszym ciągu stosowała reżim prawny ustanowiony w jej prawie krajowym na podstawie decyzji wykonawczej (UE) 2021/1998 po dniu 1 stycznia 2025 r., uzasadnione oczekiwania zainteresowanych osób nie zostały naruszone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Estonię do ograniczenia do 50 % prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z wydatkami dotyczącymi samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jeżeli wydatki te obejmują zakup, leasing, nabycie wewnątrzwspólnotowe lub przywóz samochodów osobowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, jak również wydatki związane z konserwacją i naprawą takich samochodów oraz z zakupem paliwa do takich samochodów.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Estonię do tego, by nie uznawała wykorzystywania samochodu osobowego wchodzącego w skład aktywów przedsiębiorstwa podatnika do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą za świadczenie usług za wynagrodzeniem, jeśli samochód ten został objęty ograniczeniem dopuszczonym na mocy art. 1 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie do samochodów osobowych o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 3 500 kilogramów i mających nie więcej niż osiem miejsc siedzących oprócz siedzenia kierowcy.
2. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do następujących kategorii samochodów osobowych:
 - a) samochodów zakupionych w celu odsprzedaży, wynajmu lub leasingu;
 - b) samochodów wykorzystywanych do przewozu pasażerów za opłatą, w tym usług taksówkowych;
 - c) samochodów wykorzystywanych do świadczenia usług nauki jazdy.

Artykuł 4

1. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.
2. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Ewentualny wniosek o przedłużenie upoważnienia przewidzianego niniejszą decyzją przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2027 r. wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stawki procentowej określonej w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2025 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
A. SZŁAPKA
